

ítróttur

Jan Dam

Fekk skaða í økslina

Jan Dam var spælarin, ið hevði fingið ta tungu uppgávu at skula dekkja Gheorghe Hagi, ið óvæð er besti spælarin, rumenar eiga.

Hesari uppgávu kom Jan rímliga væl frá, hóast hon var sera torfør, sum hann eisini sjálvur segði tað eftir dystin: »Hatta er avgjørt besti spælarin eg havi spælt ímóti nakrantíð.«

Men kortini, so slapp Jan Dam ikki at spæla allan dystin. Tíðliga í seinna hálvleiki varð hann tikin út.

Hvør var orsøkin til, at tú vart tikin út?

»Størsta orsøkin var í hvussu er tann, at eg fekk skaða ta einu ferðina, eg datt,« greiðir Jan frá. »Eg kom skeivur niður við økslini fyrst, og eftir tað hevði eg so ilt, at eg ikki fekk spælt, sum eg skuldi eftir samanbrestin við ein av teirra spælarum.«

Annars heldur Jan Dam, at orsøkin til, at føroyingar í seinna hálvleiki sluppu meira upp í part, fyri tað mesta var tann, at rumenar tóktust vera mettir av málum, og ikki høvdu fyri neyðini at gera so nógv av, sum teir høvdu gjørt í fyrria hálvleiki.

»Men hóast vit nú aftur hesaferð taptu 7-0 móti einum góðum eystureuropeiskum liði, vóni eg at góðu føroysku áskoðararnir fara at halda fram við at stuðla okkum, tá vit nú skulu spæla okkara heimadystir á Svansgarði,« sigur Jan Dam. »Hetta var ein trupul dystur, og tað vistu vit av frammanundan, men tað er nakað annað á heimavølli, tá okkara egnu áskoðarar kunnu vera við í stórum tali.«

-S-S

Lýsið í sosialinum

Páll Guðlaugsson, landsliðsvenjari:

Loysunarorð okkara framvegis tað sama: Hópin oftari saman

Eftir dystin, ið gjørdist tað næsta 0-7 úrsliti hjá føroyska landsliðnum í al-tjóða fótibólta, var Páll stórt sæð nøgdir við føroyska innsatsin í seinna hálvleiki, meðan hann helt lítið um spælið í fyrria.

»Vit spældu illa í fyrria hálvleiki, og spælararnir bjóðaðu seg ikki fram, tá mest var brúk fyri tí, umframt at fleiri av teimum rumensku málunum vóru fullkomuliga óneyðug,« segði hann. »Men í seinna hálvleiki spældu vit okkum upp, og at onkrir

kjansir komu burtúr, taki eg bara sum eina positiva framgongd.«

Landsliðsvenjarin segði, at nú vit vóru við fyri at læra, sum so ofta varð tikið til, so helt hann, at teir høvdu lært eitt: At í dysti móti slíkum stórtjóðum í fótibólta ráddi fyrst og fremst um at forða teimum í at fáa mál, og at syrgja fyri, at tapini vóru so lítil sum gjørligt.

Samstundis fíltist hann á, at einasti møguleiki føroyska landsliðið hevur til nakra sum helst fyrireik-

ing undan næsta dystinum, ið er heimadysturin móti Belgia 3. juni, er venjingardysturin móti norðmonnum í næstu viku, og tað heldur Páll vera alt ov lítið.

»Skulu vit vera við og gera okkum galdandi, samstundis sum vit skulu gera framstig, mugu spælararnir venja alt árið, og ikki bert frá januar til oktober, eins og eg havi brúk fyri at fáa hópin saman oftari,« segði Páll. »Tað er sjálvsagt nakað, ið kostar pengar, men vilja

vit veruliga nakað við hesum, so mugu vit eisini ofra tað, ið má ofrast.«

Eisini vil landsliðsvenjarin hava fleiri dystir:

»Okkum tørvar fleiri dystir, sum tann móti Brøndby, og høvdu vit fleiri slíkar, høvdu vit eisini eina heilt aðra dystarvenjing, so vit vóru betur fyri, tá vit møttu so øgiliga góðum liðum sum tí rumenska.«

-S-S

Páll gav rós og rís

Sum oftast hevur føroyska landsliðið av venjara, pressu og øðrum verið umtalað sum ein eind, har eingin hevur verið tikin úr heildini til rós ella rís, men eftir dystin í Bukarest hevði Páll Guðlaugsson rósar at bera summum spælarum og rís at bera øðrum:

»Tað tóktist, sum Mikkjal spældi við síðuna av sær sjálvum, og varð Jan Dam ikki skaddur, rokni eg við, at eg hevði tikið Mikkjal út og sett Kurt Mørkøre inn á hansara pláss. Tað sama

var við Tummas Eli, ið hevði ein vánaligan fyrria hálvleik, men so spældi seg upp í seinna, so samlaði innsatsturin hóast alt ikki var so gald.

Alva Justinussen helt eg koma væi frá sínum fyrsta veruliga al-tjóða dysti eins og spælarar sum Kári Reinheim, Abraham Hansen og Todi Jónsson serliga í seinna hálvleiki skaptu framdrift.

Frisparksmálið til 2-0 átti Jens Martin Knudsen ábyrgdina av, tí hóast hann vil hava tíð at seta múrin upp, so kann hann

ikki bíða eftir, at dómari floytar. Hagi skjeyt, tá hann var klárur, og tað kundi Jens Martin havi sagt sær sjálvum.

Somuleiðis haldi eg, at Jan Allan heilt avgjørt átti at havi fingið hatta málið, tá hann varð púra einsamallur við Bogdan Stelea í seinna hálvleiki, men valdi at avlevera. Hann má spæla sjálvur og ikki bíða eftir, hvat hinir siga og gera, sum í hesum førinum.«

Sosíalurin royndi eisini at fáa onkra viðmerking frá spælarum til tað Páll

fórði fram, og tað eydnaðist eisini til ein mun.

Mikkjal Danielsen vildi helst ikki gera nakrar viðmerkingar, men hevði tað at siga, at tá heili sjei mál fara ígjøgnum í einum dysti, ber ikki til at hugsa sær annað, enn at mistøk verða gjørd.

Til næsta málið hjá rumenum hevði Jens Martin Knudsen ta viðmerking, at hann als ikki sá bóltin, tá skotið kom, og at hann tí heldur ikki vist, hvønn veg hann skuldi fara.

-S-S